

DOS COMPANYS
MAL AVINGUTS

JOGUINA EN UN ACTE

ESCRITA EN VERS CATALÁ, SOBRE LO PENSAMENT

D' UNA OBRA ITALIANA

PER

Francisco Xavier Godó y Víctor Rahola

Estrenada ab éxit extraordinari en lo TEATRO CATALÁ instalat
en lo de ROMEA, la nit del 2 d' Octubre de 1894

PREU: 4 RALS

BARCELONA

BIBLIOTECA DE «LO TEATRO REGIONAL»

Carrer de las Cabras, 13, según

1894

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

Dos companys mal avinguts

118052

DOS COMPANYS

MAL AVINGUTS

JOGUINA EN UN ACTE

ESCRITA EN VERS CATALÁ, SOBRE LO PENSAMENT

D' UNA OBRA ITALIANA

✻ PER ✻

Francisco Xavier Godo y Víctor Rahola

Estrenada ab éxit extraordinari en lo TEATRO CATALÁ instalat
en lo de ROMEA, la nit del 2 d' Octubre de 1894

BARCELONA

BIBLIOTECA DE «LO TEATRO REGIONAL»

Carrer de las Cabras, 13, segón

1894

REPARTIMENT

ADELA	D. ^a ADELA CLEMENTE.
CARME	» DOLORS GALÍ.
JAUME	D. JAUME CAPDEVILA.
FREDERICH	» FREDERICH FUENTES.
PEPET.	» LLORENS CAPDEVILA.
UN CRIAT	» C. DELHOM.

DOS CAMÁLICHS Y CRIATS QUE NO PARLAN

L' acció en una fonda d' una ciutat de Catalunya

Dreta y esquerra la del actor.

Ningú podrà representar, traduhir ni reimprimir aquesta obra, sense lo permís de sos autors.

També pot autorisar las representacions y cobrar sos drets, lo Director de la *Galeria d' obras dramáticas* de D. Joan Molas y Casas y sos representants, qual despatx se trova en lo carrer del Hospital, 14, según, Barcelona.

Queda fet lo dipòsit que marca la lley.

ACTE UNICH

Lo teatro representa un cuarto d' una fonda ab un llit de matrimoni á l' esquerra en direcció á la dreta, ab cortinas, una tauleta, cadiras, un rentamans alguns altres mobles. Una finestra al costat del llit y una porta al fondo. A la dreta un' altra finestra. Sobre de la taula de nit, qu' estará al costat del llit, en primer terme, una pal·matoria. En una rinconera un vas y una botella d' ayga.

ESCENA PRIMERA

CARME, JAUME y FREDERICH. Al alsarse 'l teló, Carme entra en escena junt ab Jaume y Frederich portant cada hù d' aquets la seva maleta. Jaume porta ademés dessota 'l bras una cartera bastant regular. Dos camálchs entran també portant dos baguls dels mateixos. Sobre 'l bagul de Jaume hi ha una placa ab lo seu nom.

- CAR.** Aquest es lo millor quarto
que tinch en lo primer pis;
si volen pujá al tercer
allá n' hi ha un ab dos llits.
- JAU.** No; es milló un llit per tots dos.
- FRE.** No, Jaume; no pas per mi.
Jo 'n desitjo un per cada hù.
- JAU.** Vaja, vaja, Frederich.
- CAR.** Com vulgan; en lo primer
ja 'ls he dit que sols hi tinch
lliure aquest quarto y encare
perque 's deu haver desdit.

de venir qui ja l' havia
demanat.

JAU. (*Ap. á Frederich.*) Aixó vol dir,
segons entench, que si fem
lo tonto y no 'ns decidím...

CAR. Aquí al costat ja n' hi ha un altre
pro hi ha sols un llit petit.

FRE. Aquell me 'l quedaré jo.

JAU. Just! prenentlos tots dos, si
que farém economías;
quedemse aquí y santa nit,
pro 'ns hem d' arreglá ab lo preu.

CAR. Bé; no haurém pas de renyir;
deixéu los baguls.

(*Los camálchs deixan los baguls y se 'n van.*)

JAU. Aquesta

finestra deu doná á dins;
aixís hi haurá mes quietut
y podrém dormir tranquils.

(*Posa la cartera als peus del llit y la maleta al costat
del llit á la dreta.*)

FRE. Jo crech que dona al carrer
y veurém la gent.

CAR. Aixís
estarán contents tots dos,
puig la del costat del llit
dona á una gran galería
y aquella al carrer

JAU. Jo estich
qu' aquesta mira á Orient.

CAR. Si senyor.

JAU. (*Ap.*) Donchs m' he lluhit;
Jo del llevant me 'n resseno
y aquí hi deu tocá un bon xich.

FRE. (*Ap.*) Jo crech que l' altra finestra,
si es vritat lo qu' ella diu,
deu mirá al nort: aquest quarto
sense sol deu ser molt trist ..

CAR. Menjarán aquí mateix...?
Com los hi sembli.

JAU. No.

FRE. Si.

CAR. L' un si y l' altre no; está entés.

JAU. No; volém menjar reunits.

(*Ap.*) Aixís gastarém molt menos.

FRE. Hi ha taula rodona aquí?

JAU. (*Ap.*) ;Aixó es! no 'n faltava d' altre.
Anda, anda, som dos Roschilts!

¡Vol taula rodona!

CAR. Donchs
com son las nou de la nit,
ja ha passat l' hora, perque
en aquí 's dina á las sis.

JAU. Bé, pro de totas maneras
haurém de prendre un bossí.

CAR. En lo quarto ó 'l menjador;
ahont volen esser servits?

FRE. Aquí.

JAU. (Ap.) Aquí; perque 'ns fassin
pagar més. (Alt.) Mes val allí
que ja ho tindrán preparat.

CAR. No, si tot está amanit
y 'l mateix te aquí qu' allá.
per xó si que...

FRE. 'L qu' es per mi
jo estich á las sevas ordres;
vosté mani.

JAU. (Ap. á Frederich.) Frederich!
(Ap.) Quin poch seny!
(A Carme ab resignació.) Vosté mateixa.
Fassi lo qu' aquest li ha dit.

CAR. Corrents, donchs, está molt bé
y serán molt ben servits,
(Mirant ab coqueteria primer á Frederich y després á
Jaume.)

perque ja que tot ho deixan
á la meva má, jo ho tinch
á gran honra per quant tracto
ab dos personas aixís,
tan finas y tant amables...

FRE. Gracias. (Ap.) Aixó ho diu per mi;
potser li he caigut al ull.
Veurém de ferla patir.

JAU. (Ap.) Aquesta gent vá per quartos
y tindré que fer l' ull viu.

CAR. Vaig á dar disposicions.
Senyors, ab lo seu permís...

ESCENA II

JAUME y FREDERICH

(*Durant aquesta escena, l' un y l' altre se treuhen lo gabán y se posan una bata llarga, que treuhen de sos respectius baguls, se treuhen també las sabatas y 's posan xanquetas.*)

- JAU. Será precís que m' oposi
ab tot; jo no sé 'l que pensas.
- FRE. Per qué?
- JAU. Perque si comensas
á dí en ella que disposi,
si que economisarém.
- FRE. L' economía no está,
com tu creus, en disposá,
sinó en pagar.
- JAU. Ja ho veurém.
- FRE. Y cuants ne veurás molts còps
vestits, menjats y beguts
que no pagan?
- JAU. Uns perduts
ó tronats.
- FRE. O filosops.
- JAU. Deixemse de tonterías
perque ja 'm tens aburrit,
lo menos m' has contradit
vint vegadas en dos días!
Y si estém 'l viatge enter
com si fóssim gat y gos...
- FRE. Es que 'l diné es de tots dos
y encare qu' ets 'l caixer,
jo no tinch necessitat,
per mes que 't causi disgustos,
de sometrerm á tos gustos
y á la teva voluntat.
- JAU. Veurás; desitjant fé estalvis
demano un quarto decent
per tots dos, y tu al moment,
ne demanas dos; *in albis*
quedarém en quatre dias.
Vull menjá en lo menjadó
perque no es tan car, tu no!
Si aixó son economias...
- FRE. Per xó no hem de passá apuros,

qüestió de céntims total...

(*Agafa 'l sobretodo de Jaume y en son lloch hi posa 'l seu, deixant l' altre á la esquerra del llit.*)

JAU. Si, uns quants céntims! lo que cal, que 'ls céntims no 's tornin duros.

FRE. (*Apart.*) Jo vull dormí á aquesta banda.

JAU. (*Enfadat.*) Quina idea! menjá aquí!

Després no podrém sofrir las olors de la vianda.

FRE. Al menjar de fonda no deus donar tanta importancia, perque 'ls plats sense substancia ja sabs que no fan oló.

JAU. (*Veyent lo sobretodo á la dreta del llit 'l treu y lo posa á la esquerra*)

Al costat de la finestra jo no hi dormo.

FRE. Tu que fas?

JAU. Que no dormo aquí

FRE. Qu' es cast jo tampoch hi dormo, mestre.

JAU. (*Ap.*) Me carrega per tossut (*Alt.*) Jo quan los teus anys tenia, fins dret y tot m' adormia.

FRE. Donchs bé, jo dormo ajegut.

(*Ap.*) Tinch la paciencia acabada (*Mirant la roba que hi ha en lo llit.*)

(*Alt.*) Hi ha massa roba per mi.

JAU. En tot m' has de contradi; jo hi vull un altre flassada.

ESCENA III

CARME, dos Criats y Dits

CAR. Vaja parareu la taula.

(*Los criats posan la taula al mitj de l' escena y la paran*)¹

FRE. Es una dona hasta allá

JAU. Ja ho veuhem; en aquí ordenan y son servits al instant.

JAU. Vosté deu sé una senyora qu' acostuma endevinar los desitjos dels que venen á casa seva á allotjars.

Recordis qu' ab poca cosa
ne tenim prou per sopar.

FRE.

(*Ab intenció á Carme.*)

Jo 'l que crech qu' aquesta casa
es un palau encantat,
qu' un hi entra molt facilment
y dificilment s' en vá.

CAR.

Vosté 'm sembla molt atent;
pero molt exagerat.

JAU.

Per conquistár á una dona
sols se la té qu' adular;
femho per economía.

(*A Carme.*)

Deu meu Senyó y quinas mans!
tan lleugeras, com hermosas...
y quin cos y quin posat!

CAR.

(*Ab veu baixa á Jaume*)

Vosté 's deu burlar de mi.

JAU.

Jo! Senyora, Deu me 'n guart!
Pro d' aquesta cara d' ángel
hi ha qui se 'n puga burlar?

Ah! no s' olvidi del vi.

Sab?... que sigui un vi usual...
baratet...

FRE.

(*Ap.*) Ay! Pe 'l que veig
s' acalora 'l bellarcás.

Deu fassi que no li vingui
algun atach cerebral.

(*A Carme, mirantla fixament.*)

Jo li asseguro, senyora,
que no havia trovat may
ni una cara mes bufona
ni un cosset tant elegant.

CAR.

Vosté es molt adulator...

JAU.

(*Ap.*) Lo jove 's va electricisant,
no me 'n faltaria d' altre.

CAR.

Senyors! la taula ja está!
Qué volen?

FRE.

Vosté mateixa.

JAU.

Jo diria...

FRE.

Tiri avant,
perque lo que vosté fassi
per mí...

CAR.

Sempre tant galan!..

FRE.

Pro si no es demanar massa,
nos podria acompanyar;
perque taula sense dona
es com arrós sense sal.

- CAR. Gracias, gracias.
- JAU. La senyora
jo crech que ja haurá sopat.
- CAR. No; mes ho faré al moment.
- FRE Aixís, lo mes natural
es qu' are ho fassi ab nosaltres.
- CAR. Oh!
- FRE. Vaja, aquí té 'l seu plat.
- CAR. No 's molestin.
- JAU. (Ap.) Convidar
á la mestressa! Si fos
per compliment menos mal.
- (*Esbuŕega y fa accions d' home cremat.*)
- FRE. (*Seguint ab sos galanteigs á Carme y prescindint de
Jaume*)
- Ja ho veu; no 'ns pot dir que no
Aixó es un compromís gran
y 'm posan en un conflicte,
perque 'm volen obligar
á qu' accepti y no puch menos
devant d' insistencia tal.
D' altre manera creurían
qu' es un despreci que 'ls faig.
Per nosaltres no 's molesti.
- JAU. No!
- CAR. No!
- FRE. Pro 'ns ho prendrém á mal.
Aquí té, donchs, la cadira.
Mosso; porti un altre plat.
- CAR. Gracias!
- (*Pren asiento á taula.*)
- JAU. (Ap.) Malviatje 'ls joves!
Son una fatalitat;
quan senten farúm de dona
es impossible frenarls.
- FRE. Donchs are ordenaré jo
lo que tenim que menjar
Vull que conegui 'l meu gust.
- JAU. (ap) Ja estém frescos.
- FRE. Ja veurá.
- CAR. Jo acceptaré poca cosa.
- JAU. Ah! vamos jo faré igual;
vosté y jo ja aném d' acort:
un tallet de bacallá...
- FRE. (*Sense fixarse ab lo que deya en Jaume*)
Portin pollastre trufat
ab galantina. Li agradan
las trufas?
- CAR. A mí? bastant!

- FRE. (Ap.) Lo que convé es qu' ella menji
plats forts. (Alt.) Despres portarán
llangostins ab salsa verda.
- JAU. Fins la gana se m' en vá
no mes de sentí aquest ximple
tot lo qu' está demanant.
- FRE. ¿Tenen bons vins?
- CAR. Excelents
Si vol ni citaré uns quants.
Malvasía, Xeréz sec
Garnacha, Alella, Priorat,
Málaga, Sauterne, Oporto,
Madera, Chianti y Champagne.
- FRE. Bé; donchs los probarém tots
- JAU. (Ap.) Que diu, tots? (Alt) per caritat!
Es qu' aixó son vins molt serios.
(Fent una senyal ab los dits volent dir que son cars.)
- FRE. (mirant Carme)
Com prodria imaginarm
tenir la satisfacció...
- CAR. Vosté 'm confon! A mi may
se m' havia ocorregut
ab dos passatjers sopar.
- JAU. (Ap.) Hauría sigut millor
qu' una ocurrencia semblant,
no l' hagués tinguda avuy.
- CAR. Aixó si, m' hi han obligat
la seva galantería
y una insistencia tant gran.
(Mirant á Fredrerich. Un criat porta lo pollastre ab
trufas.)
- JAU. (ap) Aquest socio en tenint donas
tot seguit s' en va del cap;
Oh! y se la mira d' un modo
com si la volgués menjar.
Y ellá de mi no s' en cuida ..!
si la distregués... quí sab
si tocantli 'l peu ..
(Ho fá equivocantse y tocant lo peu á Frederich al ma-
teix temps qu' aquest dona una trufa á Carme.)
- FRE. (Creyent que qui 'l toca es Carme)
(ap) Aixó va á pedir de boca
Me toca 'l peu.
(Alt.) La v;itat;
tant amable companyía
á la fonda 'ns retindrà
molt mes temps del que pensavam
tots dos.

(Ap.) Vaig á contestar
tocantli 'l peu ab cuidado.

(Allarga lo peu á temps que parla á Carme y toca lo
de Jaume. Aquest y Frederich fan jugar los peus com
si l' un acariciés lo de l' altre.)

CAR. Donchs are, negoci apart,
més gran será ma fortuna
com més lcs tinga allotjats.

(Mirant á Frederich.)

JAU. (Ap., Ay' quina impressió més dolsa!
lo peu m' he sentit tocar
y m' han vibrat tots los nervis
com si estés electricat.

He de dirli alguna cosa...

(A Carme.)

Nos sentím afortunats
de poguer pendre un bossí
tenintla á vosté al costat.

ESCENA VI

Dits y un criat

CRIAT. Senyora: una forastera
qu' are acaba de arriuar,
desitja parlali.

CAR. (Alsantse.) Sento
lo tenir que abandonarls.

FRE. L' esperém; torni depressa.

CAR. Descuidin; torno al instant.

ESCENA V

FREDERICH y JAUME

JAU. (Menjant ab precipitació diu apart.)

Sí; torna, torna, are jo
me menjo lo que hi ha aquí,
encare que fentho així
me costí una indigestió.

(Enfadat á Frederich.)

A tu 't deu faltá un arrel.

FRE. Cóm?

- JAU. Això no pot anar,
perque se cobrarà 'l sopar
y 'l conta pujará al cel.
- FRE. Calla, que també t' agrada
la mestressa, tot sent vell.
- JAU. Jo vell?
- FRE. Só net de clatell
y he filat que 'l has buscada.
Y com qu' ella no es cap tonta
't deu haber conmogut.
- JAU. Si ho he fet sols ha sigut
perque 'ns rebaixés, lo conta.
Y si dona resulat
lo sistema qu' he escullit,
estaré molt agrahit
al método qu' he inventat.
- FRE. (*Rient.*)
Donchs jo desitjo qu' acatis
mon projecte qu' es milló;
si l' he convidada jo
es per tenirho tot gratis.
- JAU. Si ni t' escolta, ni 't veu;
ja ho pots tenir per segú.
- ERE. Ca!
- JAU. Mentres parlava ab tu
m' estava tocant lo peu.
- FRE. A tu?
- JAU. A mi! que hi tens que di?
- FRE. Home, ab aixó no hi pensava,
perque si á tu te 'l tocava
també me 'l tocava á mí.
- JAU. A tu per benignitat
y á mi per economía;
anant per distinta vía
á tots dos se 'ns ha rifat.
- FRE. (*Ap.*) Jo no puch suportá aixó.
Com 's enten? Aixó ni en broma!
Doná iguals drets ab un home
lo doble més vell que jo.

ESCENA VI

ADELA, CARME, DITS.

- ADE. (*Dirigintse á Carme desde la porta del foro. Frederich y Jaume menjan tranquilament.*)
Sento que l' haji allogat

tenintmel á mi promés.

CAR. Creyent no vindrfa...

ADE. Entés;

li donch doble del tractat,
si logra que quedi meu.

FRE. (*Ap. á Jaume.*)

¿Quí deu esser?

JAU. (*Ap. á Frederich*) No 't preocupis;
menja be y no t' en ocupis.

CAR. Faré perque quedi seu.

ADE. Jo li ajudaré.

CAR. No es mala
l' idea; obrém sens demora.

(*A Frederich y ab sorna.*)

Pst! Aquesta es la senyora
qu' havia allogat la sala,
y 'ls demana per favor
si li voldrían cedir.

FRE. (*Ap. á Jaume.*)

Jo no sé que decidir.

JAU. (*A Frederich.*)

Lo qu' es per mi, no senyor.

FRE. (*A Jaume.*)

Aixó es donarli un miquel.

JAU. Y á mi qué?

FRE. (*Ap.*) No sé que dirli.

(*Alt á Adela.*)

Esperém per concedirli
que s' haji aixecat lo vel.

ADE. (*Aixecantse lo vel.*)

Los molestaré y ho sento.

FRE. (*Ap.*) No es mala. Guapa matrona!
trenta anys; es una pell bona!

(*A Adela.*)

Fassi 'l favor, prengui assiento.

(*Adela no 's mou.*)

JAU. (*Ap.*) De convidarla es capás!

FRE. (*Ap.*) Deu meu! quins dos serafins!

ADE. (*A Carme.*) Aquets senyors, son molt fins
y molt atents.

JAU. (*Ap.*) Ni 'n faig cas.

FRE. (*Ap.*) Vol conquistarme. (*Alt.*) Donchs cregui
senyora, qu' ho sento molt.

JAU. (*Ap.*) No ha de lograr lo que vol.

ADE. Es que jo aquest quarto...

FRE. (*Ab amabilitat.*) Segui.

ADE. (*Ap.*) Si jo 'ls pogués conquistar...

(*Continua sense mourers.*)

- JAU. (Ap.) Veig l' intenció d' aquest maula
(Alt) Poden desaparar la taula
perque aixó deu molestar
á la senyora.
- ADE. Per mi...
- FRE. Vesté no haurá menjat res.
- JAU. Deu haver sopat.
- ADE. No mes,
he pres un petit bossí.
(Mirant á Frederich ab carinyo.)
- FRE. (Ap) Ella 'm mira, bon senyal!
Oh! y ho fá d' una manera,
qu' á despit de l' hostalera
(Ab veu molt alta.)
jo la convido.
- JAU. (Ap.) Animal!
- FRE. Crech que voldrá acompanyarnos.
- ADE. Moltes gracias.
- FRE. Renyirém
- JAU. Quín ximple!
- FRE. 'Ns ho partirém
com si fóssim bons germans.
(Arrimantse per seurer á la taula.)
Bé, accepto...
- JAU. (Ap.) Aixó es indecent.
- ADE. Ab la espessa condició
de que tinch que pagar jo'..
(Frederich y Jaume s' alsan.)
- JAU. Que?
- ADE. La part corresponent.
(Frederich, Jaume y Adela seuen.)
- JAU. Menos mal.
- FRE. Lo de pagar
senyora, ho veurém després
- CAR. (Ap.) A mi ja no 'm diuhen res.
(A Carme ab to un xich aspre y despreciatiu.)
- FRE. La senyora li dirá
lo que vol.
- CAR. Jo no me aparto
de son gust. Lo que 'ls hi plagui.
- JAU. (Ap.) Just y quant io conta pagui
nos quedarém sense un cuarto.
- FRE. Vosté mateixa!
- CAR. (Ap.) 'L gran pillol!
(Alt.) Corrents; vaig á disposar
(Ap.) y quant hagin de pagar
los hi apretaré 'l tornillo

ESCENA VII

DITS menos Carme.

- ADE. (Ap.) Aceptar l' invitació
no voldria, ni deuria;
mes guanyant sa simpatia
guanyaré l' habitació.
(Alt.) Si dech dir la veritat
en á mi 'm sembla mentida
que tots tres may en la vida.
nos haguém vist ni parlat,
- FRE. No sab vosté 'l que 'ns agrada
que 'ns tracti ab tal gentilesa.
- ADE. Pot sêr la meva franquesa
la trobin exagerada,
mes tractant de tú á tú
á un jove tan aixerit
y un senyor tan distingit....
- FRE. (Ap.) Qu' es com si digués madú.
Aquesta dona m' agrada.
(Entra un criat portant tres plats que coloca sobre de la
taula).
- JAU. (Ap.) Llagosta, anyel y capó:
¡Vaja, negoci rodó!
- FRE. (A Adela). Es la primera vegada
que l' he vista y li he parlat
y sembla que no pot sé
perqu' es l' ideal vosté
que jo havía imaginat.
- ADE. (A Frederich). Crech que no voldrá fe abús
de ma franquesa; ab aixó
no continui.
- FRE. Es que jo
devant de vosté....
- JAU. Aquest llus
s' electrissa pe 'l que 's veu.
- ADE. Donchs, si continúa aixis,
me veuré en lo cas precis
de retirarme.
- FRE. ¡Per Deu!
(Frederich parla ab intenció á Adela).
- JAU. Ay, si 'l que diu are fos
veritat, m' hi declarava
per veurer si aixis lograva
que prompte toqués 'l dos.
- ADE. (A Frederich). Fassi 'l favor de callar,

- perque, com vosté compren,
ab aixó que diu, m' ofen
y jo no 'l dech escoltar.
- JAU.** (Ap.) No hi ha més, jo m' hi declaro
y s' en anirá d' aquí.
(A Adela). ¡Ay, vosté es un seraff!
¡un angelet! (Ap.) Jo 'm disparo.
(Ab pausa y dolzura).
(Alt.) Si m' extasíó quan calla,
quan sento sa veu m' animo.
- FRE.** (Ap) Encare 'm prendrá per primo
aquest socio. Jaume, talla.
(Presentantli un plat ab vianda perque talli).
- ADE.** (Ap.) Aquest vell desvergonyit
se deśfá com un bolado.
- JAU.** (Alt.) Jo crech qu' es de son agrado
tot això qu' are li he dit,
perque es tanta la passió
qu' en mon cor ha despertat,
que li he fet entussiasmat
la meva declaració.
- ADE.** (Ap.) Aquí hi dech posá una ralla
(En veu alta y alsantse).
Crech no s' ofendrán si jo
m' also y m' en vaig.
- FRE.** (Ab efussió.) ¡Ah! no;
vosté no 'ns deixa.
(Presentant altre volta 'l plat á Jaume). Té, talla.
(Adela torna á seurer).
- JAU.** (Ap.) Encare 's quedará aquí.
(Alt.) ¡Angel meu!
(Ap.) ¿S' en anirá?
- ADE.** Are es l' hora de probá
si 'l quarto queda per mí.
- JAU.** (Tallant.) Quan lo cor bat fortament,
senyora, que esberla 'l plat ...
vull di 'l pit...
(Li cau lo pollastre sobre los pantalons.)
(Ap.) Estich xiflat.
- FRE.** No comprench lo que estás fent.
(Entra un criat y posa tres plats á taula).
(Ap.) ¡Y deya de mí!
- ADE.** ¡Senyós!
- JAU.** (Mirant los plats qu' han posat á taula)
(Ap.) ¡Y are! ¡Quán s' acabaré!
Perdiu, colom, calamá....
¡Aixó ja es escandalós!
(Tira lo tobolló sobre de la taula).
(Dirigintse á Adela ab molta serietat).

Per mostrarli 'l meu respecte,
senyora, m' en aniré,
y 's pot quedá aquí vosté
ab aquest altre subjecte.

ADE. Aixó no ho puch consentir.

JAU. Sé la meva obligació
(Ap.) Ja que ab la declaració
no he lograt ferla fugir,
só jo 'l que d' aquí m' aparto
per fer desaparar la taula,
perqu' ell y aquesta barjaula
'm deixarán sense un quarto. (*S' en vá pel fondo.*)

ESCENA VIII

ADELA y FREDERICH

FRE. (Ap.) Ah! ja, ja; aixó va molt bé,
are 'm deixa sol ab ella.

ADE. (Ap.) Per lo que respecte al vell
s' hi conformará y me sembla
que per lo que toca 'l jove
's pot dar per cosa feta.
(Alt.) Vosté que per mi ha mostrat
tant amable deferencia,
no deu tení inconvenient
en que li parli ab franquesa
y que fem las cosas bé. (*Recalcant.*)
vull dir que las fem *ben fetas*.

FRE. Vosté dirá; sos desitjos
per mi son ordres severas.
(*Prenent la mà d' Adela.*)

ADE. Donchs, cedeixim aquest quarto,
ja que he sigut la primera
de llogarlo.

(*Dos criats entran y s' emportan la taula.*)

FRE. 'L qu' es per mi
queda vosté satisfeta.

ADE. De veras?

FRE. Per demostrarli
la meva benevolencia
ja comenso per endurmen
la roba.

ADE. Ja estich contenta

FRE. (Ap.) Pro me 'n porto la d' en Jaume.

ADE. Mil gracias.

FRE. Ja val la pena!
y porque vosté compregui

- la meva condescendencia...
- ADE.** Desde luego pot contar
que jo li quedaré sempre
agrahida.
- FRE.** Es un favor
que mereix la recompensa.
Ay senyora si sabés...
(*Aixecant lo bagul de Jaume.*)
Si sabés aixó 'l que pesa...
Aqueixos ulls! y quins ulls!
quina boca patonera !
- ADR.** Miri que 'l poden sentir!
- FRE.** Jo no la vull comprometre;
de sa situació 'm faig cárrech
pero... no puch mes! que pesa!
Jo... jo... vull...
(*Adela li posa la cartera de Jaume sobre del bagul.*)
No s' incomodi.
- ADE.** (*Ap.*) Pot ser tenint la cartera
s' en anirá.
- FRE.** Si... Senyora...
l' es... ti .. mo si (*Ap.*) quina pena!
(*Ap.*) May una declaració
m' ha costat tant com aquesta (*Se 'n va.*)

ESCENA IX

ADELA sola, després JAUME.

- ADE.** Jo 'l segueixo ab l' altre roba,
ja 'ni sab greu, qui sab que 's pensan,
soch una dona formal
y ells me tindrán per coqueta.
La necessitat m' obliga
á quedarme aquesta pessa
perque quan vinga en Pepet
á picar á la finestra
me trobi aquí. No ho hi ha més
ab ell una conferencia
es precisa, indispensable,
per la posició dolenta
en qu' ell mateix m' ha posat
y qu' avuy pot tindre esmena.
- JAU.** (*Entrant en escena.*)
(*Ap.*) Encare aquí aquesta dona?
- ADE.** Y are? Vosté que ve á fer?
- JAU.** Bravo!

ADE. Pro si 'l seu amich
m' ha cedit lo quarto...

JAU. Y que?
(Ap.) pot ser s' han entés y aixó
no 'm va prou.

ADE. ¿Y vosté crech
que tampoch s' hi oposará?

JAU. Jo, senyora...

ADE. Majorment
haventme avans demostrat
la simpatía que 'm té
y qu' agraeixo en lo molt
que val.

JAU. (Ap.) Fora compliments;
lo qu' es á mí no 'm conquista.
(Alt.) Senyora....

ADE. Sí, ja comprench.
Vosté desitja espressarme
que 'm dona 'l consentiment.
Moltas gracias, jo li estimo;
cóm espressarli no sé
tan inmerescut favor;
m' en vaig y torno al moment.

(S' en va emportantsen lo sobretodo de Jaume. Durant
aquest parlament d' Adela, Jaume tracta inútil-
ment de interrómprerla.)

ESCENA IX

JAUME sol

En Frederich li ha cedit
lo quarto, per lo que 's veu,
y se me 'n ha endut la roba. (Mirant lo llit.)
¡Poca vergonya, insolent!....

¡Si tot lo qu' ha tret d' aquí
es lo meu! ¡Ah! ja comprench.

Aquí hi ha gat amagat
y no passo per ximplet.
Aquets dos s' han avingut
per rifarsem; bé... molt bé.

Jo tinch molts més anys que tú,
Frederich; per consigüent,
si algú té que divertir-se,
me toca d' esse 'l primer.

(Se despulla pera ficarse al llit, fentho de la manera
més decent possible, quedant en camisa, calсотets y
mitjons. Avants posa lo relotje sobre de la taula de
nit).

En á mí no me la pegan.
No faltaría res més
sino que entre 'ls dos me fessin
aguantar... ¡Jaume, callém!
Pot ser si aquesta fulana,
que, entre paréntesis, es
una dona molt bufona
y que m' agrada també,
desitja quedar-se ab l' altre
duenyo del camp. ¡Ca, barret!
En Jaume es un bon soldat
qu' ha fet la guerra molt temps; (*Se fica al lli*)
sab prendre las avansadas
y es un centinella espert.
Are que ataquin si vólen,
que jo ja 'm defensaré.

ESCENA X

ADELA seguida de FREDERICH y dit

- FRE.** Ni una esperansa, ni cap
consol, ni res.
- ADE.** (*Veyent á Jaume*). ¡Qu' atrevit!
¿Perqué s' ha ficat al lli?
- JAU.** Me venía un mal de cap....
- FRE.** (*Ap.*) Vaya una excusa més bestia.
- ADE.** (*Ap.*) Vaya un home impertinent.
- JAU.** Un fort desvaneixement
que m' ha causat gran molestía,
m' ha obligat, vulgas que no,
á jaure'm.
- FRE.** (*Ap.*) ¡M' ha fastidiat!
- JAU.** Estich molt atropellat.
- ADE.** (*Ap.*) ¡No faltaba més qu' aixó!
- JAU.** (*Ap. á Frederich*) Veurás. qui la fa, la paga.
- ADE.** Si vosté se 'n aconsola
y *en algo* li puch servir....
- JAU.** No, gracias, no s' incomodi.
- ADE.** Fassi lo que li acomodi
y pot disposar de mí.
- JAU.** (*Ap.*) No 't deixi ab aquest salvatje.
- FRE.** (*A Adela*). Jo ja sab que hi consentía
més are ab la malaltía
de mon company de viatge,
á tal acort dech faltar,
perque estant aixis no 'm moch.
(*Frederich polsa á Jaume*).

¡Y quina febre! es un foch
encés...

JAU. (A Frederich) ¿Vols deixarme estar?
Frederich se treu la bata).

ADE. Péro, senyors....

JAU. (A Frederich). Tú per mí
no fassis cap compliment.

FRE. (Ap). ¡'L gran pòllo!
(Torna á polsarlo). ¡Estás ardent!

JAU. (A Frederich). Estigas quiet.
(Frederich se treu l' armilla).

ADE. Jo en aquí,
si no soch útil, m' en vaig.

FRE. Perdoni l' atreviment
d' esser algo inconvenient,
perque no sé ni 'l que 'm faig.
Mes si aquí quedarse vol,
per evitar compromisos,
tindre 'ls miraments precisos;
(A Jaume, posantli la bata á sobre).
tú abrigat y sua molt.

JAU. (Ap.) ¡Deu meu! ¡Deu volgué ofegarme!
'Tot anantsen cap á la porta del fondo).

ADE. (Ap.) Sí que m' ha vingut tot mal.
¿Cóm contesto á la senyal
qu en Pepito va indicarme? (Ab ironia á ells.)
¡Passinho be y gracias mil! (S' en va).

FRE. (Ficantse al lli). Cert que no mereix perdó
qui falta á la educació.

JAU. ¡Ja es fora! ¡Ja estich tranquil!

ESCENA XI

JAUME y FREDERICH

FRE. Tú 't pensabas está aquí
sol ab aquella senyora.

JAU. Aixó tú, qu' has tingut barra
d' anarten d' aquí una estona
fent veurer que li cedías
lo quarto.

FRE. Bueno, conformes.
¿Qué té que veure?

JAU. Entretant
t' has endut la meva roba
en lloch de la teva.

JAU. ¿Y qué?
¡Quinas ideas més tontas!
Ho feya per comensar.

JAU. Donchs, ¿ves lo que son las cosas?
jo per acabar d' un cop
m' he ficat al llit.

FRE. Be, home,
y jo 't faré companyia
si be 'm penso que no 't xoca
com la que tú desitjavas;
pero, fill, paciència y fora.

JAU. Si, ja n' he gastada tanta....

FRE. Be, Jaume, no fassis bromas,
que desitjas desbrigarme
per abrigarte tu? Porta
(*Tira la roba del llit cap á n' ell.*)

JAU. Are 'm desbrigas á mi,
(*Fent lo mateix que Frederich.*)

FRE. En cambi estich á la vora;
si estás tot atravessat,
jo no sé com dintre 't posas.

JAU. Pots dir de mí.

FRE. Vaja, vaja,
hem de dormí que ja es hora.
Apaga 'l llum.

JAU. Home espera;
no convé quedá á las foscas
sense estar ben convensuts
qu' están seguras las portas
y qu' aquí no hi entran lladres
ni gats, ni ratas, ni... donas.

FRE. Que mes voldrias! Ja entench;
tu tens peresa de mourert,
mes ja l' apagaré jo.

(*Busa ab tota forsa y no pot apagarlo.*)

JAU. No bufis ab tanta forsa!
(*Estornudant.*) Pshé! veus? Ja m' has costipat.
Vetaquí 'l que te fer bromas.
(*Ap.*) Paciència! l' apagaré
y quan sentiré que ronca
'l tornaré encendre.

(*Apaga 'l llum y al posarlo á la taula de nit li cau y
trenca la palmatoria*)

Bó!

Jo si que l' he feta bona!
Ha volgut que l' apagués
y he trencat la palmatoria.
Are jo no estich tranquí;
tenint l' equipatje fora
y en mans d' aquella fulana,
que, després de tot, no 'ns consta

que siga una qualsevol
ó siga una bona dona
Con tal que no m' hagi tret
la cartera aquest tanoca...
Era aquí, (*Ab los peus la busca.*) pro no la trovo.
Aixó si que m' encocora.
Com procurador que soch,
hi tinch documents qu' importan
á un gran amich que ho confia
tot en mí, y es quèstió d' honra
que 'ls recobri tot seguit.
No hi ha més; á mi no 'm toca
dormir sense la cartera.
(*Treu las camas á fora del llit y se sent un cop á la finestra.*)

Crech qu' algú truca á la porta
(*Se torna a ficar en lo llit.*)

O pot ser m' he quivocat;
deu esse 'l llit que sorolla.

(*Torna á treure las camas fora del llit y se sent un altre cop, en vista de lo qual torna á ficarse dins.*)

Y van dos; si aixó es lo llit
me sembla qu' es massa mourers.
En aquí si que hi ha gat
amagat. Frederich!

(*Frederich ronca.*) Ronca!

Frederich!

FRE.

Deixam dormir!

Que hi ha? que tens? qu' alborotas?

JAU.

Qu' allá' en aquella finestra
s' hi sentan cops.

FRE.

Qu' ets tanoca!

Ho deus haver somniat...

JAU.

No, que 'ls he sentit, no es bronía.

(*Se sent un altre cop.*) Ho sents are?

FRE.

Encen lo llum.

JAU.

També ho has sentit. Veus, home?

(*Allarga lo bras per agafar los mistos.*)

FRE.

Encen.

JAU.

Deixam buscá 'ls mistos.

(*Ab la mà fa caurer lo rellotje.*)

JAU.

Malehit siga!

FRE.

Que t' ensorras!

Qué redimonxi estás fent?

JAU.

Are he trencat lo rellotje

No hi son los mistos. (*Se sent un altre cop.*)

FRE.

Ah! un altre!

Aré ja se lo qu' em toca. (*S' alsa y 'sposa la bata.*)

Lladre, amant ó lo que sigas
are 't donaré las tornas
esperat.

*(Vá tantejant per la sala y ensopega ab una tauleta
ahont hi ha vasos sentla caure.)*

JAU. Mira que fas.

FRE. Si, ja ho miro, pro á las foscas.

JAU. Entre lo que 'ns hem menjat
y lo qu' hem trencat ;quin compte!

FRE. *(Qu' ha arribat á un dels anguls de la escena.)*

Aqui crech qu' hi havia un vas.

Ah! ja 'l tinch *(Pren lo vas y la botella.)*

*(Al tornar enderrera s' enganxa en un rentamans y 'l
tira per terra junt ab la palangana.)*

JAU. Quina destrossa!

Deu meu! tórnatén al llít
y mes val qu' ho deixis correr,
perque més m' estimo 'ls lladres
que tu.

FRE. Bé, ves á la porra

y deixam fer.

*(Quan es junt al llit va per posar l' aigua en lo vas y
li cau sobre del llit mullant á Jaume.)*

JAU. Pro que fas...?

tinch tota la cara xopa.

Has mullat tot lo coixí

(S' alsa del llit posantse avans la bata.)

FRE. Es qu' en lo quarto hi deu plourer.

(Tornan á picar) Si, pica, ja pots picar!

ja será l' última volta.

*(Posa definitivament l' aygua en lo vas y 's dirigeix á
la finestra.)*

A la una, á las dos... avall!

Allá vá una dutxa y bona.

PEP. *(Desde dins.)* Qu' es aquesta porquería?

Indecent!

FRE. Si, crida forsa

y si acás ne vols un altre
vesten á dá un vol y torna.

JVU. Apa, entornemsem al llit.

ERE. A veure si farém nona.

*(Al ficarse en lo llit se donan un cop de cap, ja que
tots dos hi entran en contraria direcció.)*

JAU. Noy! quin cop á la paret.

FRE. Si, á la paret; á la closca,
y sembla closca de bou,
per lo dura y per lo forta.

JAU. Aixís no hi dormo may més

Ah! qui sab si aquesta dona
al tenir tanta insistencia
per quedar-se 'l quarto, fora
perque havía donat cita
ab algú en aquestas horas.

FRE. Donchs si era algú que venía
plé d' una passió fogosa,
ab la dutxa qu' ha rebut
se li haurá refredat tota.

ESCENA XII

PEP, un criat y DITS.

PEP. (*Detenintse á la porta dona alguns diners al criat, li pren lo llum de la má y li diu.*)

'Tu vesten; be 'ls conech prou. (*Lo criatse 'n vá.*)

JAU. Qui demana?

PEP. (*Entrant.*) Qui ha de ser!

JAU. Y vosté aquí qué hi ve á fer?

PEP. Estich tot moll.

JAU. Si? que plou?

(*Pep posa 'l llum sobre la taula de nit.*)

PEP. Semblants burlas no sofreixo
de ningú.

FRE. (*Ap.*) Aquest es la meva
víctima.

JAU. Y á mi 'm subleva
vosté y ab justicia 'm queixo.
Entrá en mon quarto á la nit,
quan jo soch un ciudadá
tan inofensiu qu' está
tranquilament en lo llit,
buscant tant sols la manera
de poguer dormí un moment.

PEP. Vosté 'l qu' es un insolent
y un tonto aquell que 'l tolera.

JAU. Home! vol dir-me ab quin dret
y per quin motiu m' insulta?

PEP. Jo só una persona culta
qu' á la consciencia 's somet.
Vostés m' han mullat y estich
fet un xop.

JAU. Y que m' explica!

PEP. Si no es vosté, significa
que ho ha fet lo seu amich.
Y aquest dorm.

JAU. (*Ap á Frederich.*) ¡Ep! vaja, tú,
no fassis 'l desentés;

- FRÉ. cuita que 'm veig compromés.
Jo dormo, no hi viu ningú.
(*Pep se passeja de dreta á esquerra de la escena tot agitat*).
- PEP. (Ap.) ¡L' Adela ha arribat aquí!
jo he vist son nom apuntat
y deu ésse aquí al costat,
sens dupte esperantme á mí.
D' una part prou la voldria
veurer, mes de l' altre no.
¿Qué he trepitjat? ¿qu' es aixó?
(*Cull lo rellojje de terra*).
¡Ah, vaja, quincallería!
¡L meu rellojje!
- JAU. ¡Ah' ¡es lo seu!
- PEP. ¡Si no val res! (*Lo llensa.*).
- JAU. Ja veurá
cuant vosté me 'l pagará
si es barato ó es car ¿qué 's creu?

ESCENA XIII

ADELA y dits.

- ADE. ¡Oh! ¡Pepet!
- PEP. ¡Adela!
- ADE. ¿Qué?
¿Y 'm rebs ab tanta fredor?
Per ma part he procurat
fer que 'ns trovessim tots dos
y que la nostra entrevista
fos á' amagat de tothom
Volfas qu' hi hagués misteri
y he complert y no tinch jo
la culpa, si aquesta pessa
ja era presa.
(*Jaume y Frederich se sentan sobre del llit y 's miran
l' un á l' altre*).
- FRÉ. ¿Qu' es aixó?
¿Qué 's creuen qu' es aquest quarto?
- JAU. Calla, home. no sigas boig,
no digas res ja que 's calma.
- FRÉ. Es qu' aixó es escandalós.
- PEP. (Ap.) ¿Cóm ho faig are per dirli
la meva resolució?
- ADE. Parlém clar; dech advertirte
desd' are que ja ho sé tot;
que estás á punt de casarte,
que la teva decisió
no l' admito y que estich prompte

á ferte sortí 'ls colors
á la cara á fi y efecte
de ferte un oposició
tant gran com la que 't mereixas
y sense contemplacions.

No ho faig per mí; si aixís obro,
es per nostre fill tan sols.

Tú 'm portavas enganyada,
mes no soch tant tonta jo,
que no vetllés los teus passos
fins á enterarme de tot.

Per si acás no responías,
vaig nombrá un procurador
que 'm va indicá un parent meu
qu' hi tenía relacions,
enviantli las tevas cartas
ab la documentació
necessaria, com la fé
de baptisme en que á son nom
hi segueix ton apellido....

FRE. Es divertit per tots dos
presenciá aquestas escenas
que son tráfechs de debó.

PEP. (*Ap. á Adela*). ¡Això es abusar d' un home!

JAU. ¿Nos voldrían fe 'l favor
d' aná á cridá á un altre quarto?

ADE. No parlis, qu' es vergonyós
que vingui á parlar d' abusos
lo qu' ha abusat de mon cor.
Ja no discuteixo ¿sabs?
Ja estás enterat de tot.
Si desitjas saber més,
lo més vell d' aquells senyors,
que per la seva cartera
y pels documents qu' enclou
he deduhit clarament
qu' es lo meu procurador,
podrá donarte, si 't faltan,
més claras explicacions.
Tú mateix; jo sols espero
la teva resolució. (*S' en va pe' l fondo ab precipitació*).

ESCEN XIV

PEPET.—JAUME —FREDERICH

PEP. (*Ap.*) (*Passejant de dreta á esquerra de la escena, tirant cadiras per terra esbufegant, etc.*)

N' hi ha per desesperarse

de la meva situació.

JAU. Ep, mestre, que tot aixó
té amo, vagi á esbravarse
ab lo seu (Ap.) No 'm fa cap goig.

PEP. (Ap.) Jo tinch que fe una desgracia.

JAU. (A Frederich) Aixecat tú.

FRE. No 'm fa gracia,
qu' aquest home deu se un boig.

JAU. (A Frederich) ¡Y 'm sembla que 'm mira á mí!

FRE. ¡Renoy, de quín modo 't mira!

JAU. Agafaré una cadira
per si s' acosta per quí.

PEP. (A Jaume). Fassi 'l favor d' escoltar
dugas paraulas... vosté...

JAU. (A Frederich). ¿Qué voldrá?

FRE. Responli be.

JAU. ¡Oh! segons lo que 'm dirá.

PEP. Bé: que 'm vol escoltá ó no?

No tracti d' exasperarme.

JAU. Ja l' escolto, pot parlar-me.

PEP. No es vosté 'l procuradó
d' aquella senyora?

PEP. (Mirant á Frederich ab extranyesa.) Y are?

FRE. Jaume, dígali que si
qu' un boig no 's pot contradí.

JAU. Quina manía mes rara!

PEP. Donchs sápigam per son bé
que jo no m' hi vull casar
y que no ho pensi lograr
perque ans de tot fugiré,
perque no 'm dona la gana...

FRE. Fa bé y jo li aprobo molt:
'l que 's casa es un mussol.

PEP. Y á vosté quí li demana?

FRE. Ja no parlo mes, canario; (ap)
Quin miquel! M' ha estat molt bé!

PEP. (A Jaume ab veu alta.) Senyor procurador de
donya Adela Campanario!

JAU. Mani.

PEP. Escolti.

JAU. (Alsantse.) Servidó.

(Ap.) Vaja que soch jo; no es broma,
per fi creure qu' aquest home
quasi es tant seré com jo...

(Salta del llit y 's posa una bata y una bota.)

PEP. (A Jaume.) L' Adela está allí esperant
que 'm decideixi y ja es hora.

JAU. Es dir qu' aquella senyora
es donya Adela? Al instant

y ab lo permís de vosté
vaig á sos peus á posarme.

PEP. No. (*Detenintlo.*)

JAU. Donchs sabrá disculparme
d' haverli fet mal papé.

PEP. Però vosté no sabia...

JAU. No ho sabia, no senyó;
era 'l seu procurador
pero no la coneixía.

PEP. Si qu' es estrany.

JAU. Bé; acabém:
que se li ofereix?

PEP. Veurá..
Si això 's pogués arreglar...

Fentli senyal del diners.)

JAU. (*Ab l' altre bota á la ma.*)
Oh! prou, ja ho arreglarém.
Casis y té per segú
que 'l mateix ella que jo
ho deixém correr.

PEP. (*Ap.*) Per xó
no 't necessitava á tu.

(*Alt.*) Volía dir si ab diners...

FRE. Me sembla á mí que 'l meu soci
encare hi farà negoci.

JAU. (*Ofés á Pep.*) Y vosté per quí m' ha prés?
Jo no 'm vench! So un hom com call!

(*Ab distracció li dona un cop de bota á la levita. Pep
s'espolsa.*)

PEP. (*A Jaume.*) Però...

JAU. (*Id.*) No admeto rahons!
Aquestas esplicacions
á n' ella.

FRE. Que parlan alt!

PEP. Es á dir que nó hi ha forma
d' arreglar...

JAU. (*Ab serietat y calma.*) Tinga prudencia.

Consulti ab la consciencia
y veji si está conforme
ab lo seu comportament.
Donya Adela al fi es la mare
del fill de vosté, y 'l pare
del noy si te sentiment
y es home de dignitat,
deu deixar falsos capritxos
y sometrer sos desitxos
al impuls d' un cor honrat.

FRE. Móssen Jaume fent sermons,
sembla qu' ho fassi de vera:

aquets vellots calaveras
també tenen moments bons.

(*S' alzarà posantse la bata.*)

PEP. (*Ap. á Jaume.*) Gracias; estich convenzut.
al fi 'l ser pare m' abona.
y ella es molt digne y molt bona.

FRE. (*Ap.*) Aquest pobre ja ha rebut.

PEP. Creguim que quedo agrahit
y passihó bé. (*Anantsen.*)

JAU. Estiga bó.

FRE. (*Aixís que Pep es fora.*) Deixam embarrá bè aixó
y 'ns en tornarém al llit.

JAU. Me sembla qu' ha arribat l' hora
de poguer dormí un xiquet;
ja estich mitj mort, entre aquet
y aquella bona senyora.

FRE. Are no vindrá ningú
á amohinarnos.

JAU. Vols dir?

FRE. Cá!

JAU. (*Ab recel*) No 'ns haurém de torná á alsá?
Ves, entéراتen. (*Pel públich.*)

FRE. Quí?

JAU. Tú!

FRE. (*Al públich.*) Si han de fer soroll per 'quí
donantnos una palmada,
ho fassin d' una vegada
y després podrém dormí.

FI DE LA JOGUINA.

ADVERTENCIA

En la escena III, després del vers de Jaume

«un tallet de bacallá,»

deu dir Frederich:

«comensarém pels fiambres.»

TESTIMONI D' AGRAHIMENT

Creuríam faltar al deber de gratitut, si no tanquessim aquest' obra fent constar lo nostre reconeixement vers las Sras. Clemente y Galí y senyors Capdevila (D. Jaume), Fuentes y Capdevita (D. Llorens), qu' excedintse en l' interpretació de sas respectivas parts, lograren que *Dos companys mal avinguts* obtingués un éxit extraordinari, que jamay hauría merescut si no hagués tingut l' interpretació que cada hu d' ells sabé donar á son respectiu paper.—Los AUTORS.

LO TEATRO REGIONAL

OBRAS PUBLICADAS

	Ptas.
<i>L' Agulla</i> , drama, 3 actes, Pelay y Briz.	2
<i>Sortint del ou</i> , dià'ech. Ignasi Iglesias.	0'25
<i>Clarís</i> , drama, 3 actes, Conrat Roure.	2
<i>Lo Teatro per dins</i> , comedia, 2 actes, Frederich Soler.	1'50
<i>Sant Jordi mata l' aranya</i> , comedia, 1 acte, A. Guasch Tombas.	1
<i>La dona y la baylerina</i> , comedia, un acte, Frederich Soler.	1
<i>Pintura fi de sigle</i> , 1 acte, Guasch Tombas y Dalmases Gil.	1
<i>Un' altra sogra</i> , comedia, un acte, Abelardo Coma.	1
<i>Las Joyas de la Resor</i> , drama, 3 actes, Frederich Soler.	2
<i>¡Tot per las donas!</i> 1 acte, Joseph M. ^a Pous.	1
<i>L' esclau del vici</i> , Monólech, Ignasi Iglesias.	0'50
<i>La feyna d' en Jafá</i> , comedia, 1 acte, Ernest Soler de las Casas.	1
<i>Los aucellets</i> , Comedia, 3 actes, Joseph M. ^a Pous.	2
<i>La mosca al nas</i> , Comedia, 1 acte, Frederich Soler.	1
<i>La firma de 'n Rovellat</i> , Comedia, 1 acte, Conrat Colomer.	1
<i>La tornaboda</i> , Comedia 1 acte Juliá Carcassó.	1
<i>¡¡Xerraire!!</i> , Monólech, Joaquim Montero.	0'50
<i>Lo quarto dels mals endressos</i> , 1 acte, Conrat Roure.	1
<i>Qui oli remena...</i> Juguet 1 acte, Pere Reig y Fiol.	1
<i>La flor de la montanya</i> , Drama, 3 actes, Ramón Bordas.	2
<i>Tres personas</i> , Juguet, 1 acte, Abelardo Coma.	0'50
<i>¡Tor per ella!</i> Comedia, 1 acte, A. Careta y Vidal.	1
<i>Per contradicció</i> , Comedia, 1 acte, J. Pont y Espasa.	0'50
«La mort de Nerón» Tragedia, 4 acte, Victor Balaguer.	0'50
«Un músich de regiment» Sarsuela 4 acte, Joseph M. ^a Pous	1
«La Dama de Reus» Drama, 3 actes, Manuel Rocamora.	2
«Un rey de pega» Monólech lirich, 4 acte, Enrich Molina.	0'50
«Dos companys mal avinguts» Joguina, 4 acte, F. Godo y V. Rahola.	4